

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΣΚΕΥΕΙΣ

ἐπὶ τῶν συγχρόνων γεγονότων καὶ πολλῶν ἄλλων ἀκόμη

Περίεργον! Διὰ τὴν οἱ ὑπἄλληλοι ἐξυγχιῶνται ἐνῶ οἱ ἐπιστρατοὶ εὐχαριστοῦνται ὅταν ἀπολύονται;

Ὅσον σκέπτομαι τόσον πείθομαι ὅτι μόνον ὁ οὐγγρος στρατηγὸς ὁ ἀντλαβὼν τὴν τομὴν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου θὰ ἠδύνατο νὰ γείνη ὁ σωτὴρ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς παρελθούσης βουλευτικῆς συνόδου οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐδάρησαν μεταξύ των, τί θὰ κάμουν ἄρᾳ γε κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς παρούσης; Εἰς ὅποιον ἀπαντήσῃ χαρίζω μίαν πεντάλφον ἐξ ἐκείνων ἃς ἐμοίραζε κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἡμέραν ἐντὸς τῆς βουλῆς ὁ κ. Ῥάλλης.

Μ' ὅλας τὰς ἀριμανεῖς καὶ αἰμοχρεῖς διαθέσεις ὑφ' ὧν καταλαμβάνονται ἐκάστοτε μέρος τοῦ τύπου μας καὶ τινες τῶν πολιτευομένων μας, ἡ μόνη δυνατὴ ἐν Ἑλλάδι, καθὼς πηγαίνομεν, στάσις θὰ εἶνε... ἡ τοῦ μυαλοῦ μας.

Κατὰ τὴν Γραφὴν, ὁ Δημιουργὸς στέλλων τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν γῆν εἶπε πρὸς αὐτόν: «Ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου». Οἱ ἔκτοτε παρελθόντες αἰῶνες, οἱ μεταβιβάσαντες τὰ πάντα, ἔσχυσαν νὰ μεταβάλωσι καὶ τὴν ῥῆσιν ταύτην. Σήμερον ἡ ὀρθὴ αὐτῆς διατύπωσις θὰ ἦτο: «Ἄνευ ἰδρωτός τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον... τοῦ πλησίον σου».

Νομίζω ὅτι ἀδίκως ἐξοδεύει ἡ Πύλη τὸ χαρτί της εἰς τὰς διακοινώσεις, ἃς στέλλει καθ' ἡμέραν ἀπὸ τινος πρὸς τὰς Δυνάμεις διεκδικούσα τὰ κυριαρχικά της δικαιώματα ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας. Ὅλοι ὅσας ἔστειλε μέχρι τοῦδε θὰ ἠδύναντο καλλίστα νὰ μεταφρασθῶσι καὶ συνοψισθῶσι διὰ τῆς ἐξῆς ἐξ ὀλιγίστων λέξεων φράσεως γνωστοῦ τινος γαλλικοῦ κωμειδολογοῦ: «Κόμη Ὁσκάρ, σὲ διορίζω γενικὸν διοικητὴν ὅλων τῶν μεσημβρινῶν ἐπαρχιῶν μου, ὅσαι ἀρνοῦνται μέχρι τοῦδε ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν ἐξουσίαν μου».

Ὁ Πίνδαρος ὠνόμαζε τὸ ὕδωρ ἄριστον τῶν στοιχείων. Ὁ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἡμῶν κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ζῶν θὰ ἐδικαιούτο πληρέστατα νὰ ὑποθέσῃ ὅτι αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ μας τρέφουσιν ἀπόκρυφόν τι πάθος κατὰ τοῦ ἀρχαίου λυρικοῦ ἀγωνίζονται παντοιοτρόπως νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι δὲν ἤξευρε τί ἔλεγε.

Ὁ αὐτὸς ἀπεκάλει καὶ τὸν χρυσὸν αἰθόμενον πύρ. Τὸν ὀρισμὸν τοῦτον ἔχουσι φαίνεται ὑπ' ὅψιν καὶ αἱ κυβερνήσεις ἡμῶν ἀνέλαβον ἀπέναντι αὐτοῦ καθήκοντα πυροσβεστού.

Ὁ μόνος πολιτικὸς Μισσίας τῆς Ἑλλάδος θὰ εἶνε ὁ βουλευτὴς Μέτσης κ. Σταμούλης.

Λέγουσιν ὅτι εἴμεθα γνήσιοι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Καὶ ἐν τούτοις ἀρχαῖος Ἕλλην ἦτον ὁ Ἡσίοδος, στίς ἐπέγραψε γνωστὸν τι ἔπος τοῦ **Ἡρώα** καὶ **Ἡμέραι**.

Ἄν ἐζῇ δὲ σήμερον μετὰ τῶν φλυάρων συγχρόνων κατοίκων τῆς χώρας ταύτης, βεβαίως πολὺ θὰ ἐσυλλογίζετο πρὶν βάλῃ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ τοιαύτης ἐπιγραφῆς.

Ἐπὶ τῇ ἀφίξει του, τῷ ἀφιερῶ τὴν περισυνήν ἐκείνην φιλοσοφικὴν σκέψιν μου:

Ὅσον ἐξετάζω τὰ συμβάντα καὶ τὰ συμβαίνοντα τόσον πείθομαι ὅτι ὁ καλλίτερος τῶν μέχρι τοῦδε βασιλέων τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξεν ὁ Ἀλφρέδος.

Τί δὲν θὰ ἐφευρεθῇ ποτὲ μ' ὅλην τὴν πρόοδον τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν:

Μηχανὴ πρὸς ἐξκωγὴν τῶν τετραγωνικῶν βιζῶν.

Σάπων πρὸς καθαρισμόν τῶν κηλίδων... τῆς συνειδήσεως.

Μικροσκοπίον δυνάμενον νὰ μεγεθύνῃ τὸν Ῥούκην.

Κράκ

ΑΛΦΡΕΔΟΣ

Παρ' ασχ' ὡδεῖα εἰς ἔσματα τρία

Ἀγγέλλοι μίαν φορὰν
Καὶ ὁ Σατὰν ὑπῆρξε.

— Εἰς τοῦ Ἀλφρέδου αὔριον θὰ εἶσαι; — Ὅχι. — Ποῖαν Αἰτίαν ἔχεις; — Αἰσμονεῖς σὺ τὸν ἀποκλεισμόν; —
— Καὶ μόνον, μόνον δι' αὐτὴν τὴν ἐλαφρὰν αἰτίαν Ἀφίνεις ἐν συμπόσιον τοσοῦτον τρυφηλόν;
Ὁ καμπανίτης ἔπαυσε νὰ σὲ ἠδύνη πλέον;
Νὰ γείνη λόγος περὶ σοῦ δὲν ἔχεις πειρασμόν;
Περιφρονεῖς καὶ στρόβιλον καὶ γεῦμα;... Τί ὥρατον!
Ποῦ μοῦ τὸν ἐξετρώπισες τὸν πατριωτισμόν;
Ποιὸς σοῦ ἐκύλλησεν αὐτὴν τὴν νέαν ψώραν πάλι;
Σ' ἐνόμιζα πρὸ ἔξυπνον. Εἰς τὴν ἐπιστρατεῖαν
Ὡς νὰ γλυτώσῃς ἰδρώσεις ἀπ' τὸ Μυρομεγάλῃ
Κ' εἰς τὸ Παρίσι ἐφυγες ἀπὸ φιλοπατρίαν...
Καὶ τόρα ἐθυμήθηκες καὶ σὺ τὰ περασμένα
Κε' ἀποκλεισμούς καὶ ναύαρχον καὶ στόλον ἀγγλικόν;
Κε' ἀπὸ τὸν Δυόνην πράγματα πλέον λησμονημένα...
Μὰ τὸν Θεόν, πολὺ γερὸν ἔχεις μνημονικόν!
Ἐλκ' σοῦ λέγω!... Ἐέχασε αὐταῖς τῆς κυτταχάραις.
Ὁ Ῥούμβολδ προητοίμασε θαυμάσιον χορόν,
Καὶ νὰ μοῦ ψάλλῃς ἄφησε αὐταῖς τῆς ἀραις μάραις!
Καλλίτερον ἀφιλόπατριν νὰ σ' εἶπουν ἢ μωρόν!
— Θὰ εἴν' ἐκεῖ τοῦλάχιστον ἡ Ρ;... — Κε' αὐτὴ καὶ ἔτι κ' ἔτι...
— Καλὰ λοιπὸν au revoir! — Αὐμπρά! πολλατάετη! —

Τοιαῦτα βηματίζοντες εἰς τὴν δεινροστοίαν,
Ἐλάλουν δύο λέοντες τῶν Ἀθηνῶν φαιδρῶς
Καὶ μετ' ὀλίγον ἐμβαινεν ἔς τὴν ἀγγλικὴν πρεσβεῖαν
Ὅπου τοῦ Ρούμβολδ ἤρχιζεν ὁ ἀγγελθεὶς χορός.

Β'

Τίς ὁ Ἀλφρέδος; Ναύαρχος καὶ πρίγκηψ τῆς Ἀγγλίας
Ποῦ ἠμπορούσε βασιλεὺς νὰ εἶνε τῆς Ἑλλάδος...
Τοῦ Ἐδιμβούργου ἀρχιδούξ' υἱὸς τῆς Βικτωρίας
Ὅστις τὸ Ἄστυ ἤρχετο νὰ ἴδῃ τῆς Παλλάδος.